

Sygn. akt II Cz 1376/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

del. SR Katarzyna Longa (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 listopada 2013 r. w S.

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D.

przeciwko pozwanej J. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 03 grudnia 2012 r. w sprawie I C 403/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a) w punkcie I. uchylić nadanie klauzuli wykonalności w odniesieniu do punktu II wyroku i w tym zakresie oddalić wnioski o nadanie klauzuli wykonalności,

b) w punkcie III. z treści klauzuli wykonalności wyeliminować punkt II. wyroku;

2. w pozostałym zakresie zażalenie oddalić.

Sygn. akt II Cz 1376/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 02 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim:

- w punkcie I. zasądził od pozwanej J. L. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. kwotę 9.697,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 października 2011 roku;

- w punkcie II. umarzył postępowanie w pozostałym zakresie;

- w punkcie III. zasądził od pozwanej J. L. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. kwotę 2.717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 03 grudnia 2012 r., Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim w pkt I. nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi wydanemu w sprawie w dniu 02 października 2012 r. co do punktu I i II wyroku. W punkcie II. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 66 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

klauzulowego i w punkcie III. wydał rozstrzygnięcie o treści: „Dnia 3 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w zakresie pkt I i II oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy. Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne”.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wyrok wydany w sprawie uprawomocnił się, a skoro stosownie do przepisu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu, zgodnie z art. 782 § 1 k.p.c. wyrokowi temu należało nadać klauzulę wykonalności.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zostało oparte na przepisach art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżyła dłużniczka J. L., wnosząc o jego uchylenie. Pozwana wyartykułowała również żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. W zażaleniu pozwana przedstawiła argumentację dotyczącą wysokości jej zobowiązania na rzecz powódki, stwierdzając ostatecznie, że zobowiązanie nie istnieje i z tych względów nie może być egzekwowane. Do zażalenia zostały dołączone dowody wpłat na wykazanie powyższej okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej skutkowało zmianą wydanego rozstrzygnięcia, aczkolwiek nie z powodu uznania zasadności podniesionych przez nią zarzutów, lecz z powodu naruszenia przez Sąd przepisu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. Podnieść należy, że w punkcie II. wyroku z dnia 02 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Stosownie do przepisu art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, który jest tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w sądową klauzulę wykonalności. Klauzulę wykonalności nadaje się tylko takiemu rozstrzygnięciu, które podlega wykonaniu w drodze egzekucji.

Tymczasem Sąd wskazanym rozstrzygnięciem klauzulę wykonalności wydał m.in. na postanowienie umarzające postępowanie w sprawie. Nie sposób uznać, że jest to orzeczenie, które może zostać wykonane czy to w drodze egzekucji świadczenia pieniężnego, czy też egzekucji świadczenia niepieniężnego,

Powyższe uchybienie wymagało stosownego korekty, czego wyrazem jest rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1. postanowienia, wydane w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie. Postępowanie o nadanie klauzuli ma co do zasady charakter postępowania formalnego, w którym sąd swoją kognicję ogranicza wyłącznie do badania przesłanek formalnych, w tym przypadku ustalenia czy orzeczenie wydane w sprawie uprawomocniło się. Tymczasem pozwana w zażaleniu, kwestionując istnienie zobowiązania, podnosi wyłącznie zarzuty o charakterze materialno prawnym.

Stosownie do art. 363 § 1 k.p.c. orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. W przedmiotowej sprawie żadna ze stron nie skorzystała z uprawnienia zaskarżenia wyroku, wydanego w dniu 02 października 2012 r. i stał się on prawomocny. Z powyższych względów, w zakresie, w jakim nadawał się do wykonania w drodze egzekucji sądowej, możliwym było nadanie mu klauzuli wykonalności.

Pozwana w zażaleniu nie podniosła żadnych zarzutów przeciwko formalnym warunkom wydania zaskarżonego postanowienia, a przede wszystkim nie kwestionowała, że wyrok z dnia 02 października 2012 r. jest prawomocny. Podnoszone zarzuty dotyczą merytorycznej strony orzeczenia i winny stanowić podstawę apelacji, bowiem Sąd klauzulowy nie może dokonywać oceny zasadności wydania tytułu egzekucyjnego.

Mając zatem na względzie merytoryczną poprawność zaskarżonego postanowienia w pozostałym zakresie, jak również jego zgodność z obowiązującymi przepisami, należało na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalić zażalenie, o czym orzeczono w punkcie 2. sentencji postanowienia.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)

(...)